

פרק קיב

משטרה

פרק קיב

סקודות

מס' 17 לש' 1926

מס' 49 לש' 1929

מס' 30 לש' 1934

פקודה הקובעת סדר בענין ארגונו של חיל המשטרה של פלשתינה (א"י), המשמעת שבן סמכויותיו וחובותיו.

[1 באפריל, 1926]

1. פקודה זו תקרא פקודת המשטרה.

השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:

פירוש

„המחלקה הבריטית“ פירושה כל פלוגה בחיל המשטרה שחבריה הם שוטרים בריטיים;

„שוטר“ פירושו כל שוטר למטה ממדרגת קורפורל;

„מושל מחוז“ פירושו כל פקיד אדמיניסטרטיבי הממונה באותה שעה על הנהלת מחוז או נפה בלתי תלויה;

„המפקח המחוזי“ פירושו קצין המשטרה הגבוה ביותר המפקד על המשטרה אשר במחוז, לרבות כל שוטר או אדם אחר שנתמנה לפקד על המשטרה שבמחוז או בנפה, או למלא את התפקידים של מפקח מחוזי, כולם או מקצתם;

„חיל המשטרה“ פירושו חיל המשטרה שנוצר עפ"י פקודה זו, לרבות שרות בתי הסוהר;

„מפקח“ (אינספקטור) פירושו שוטר המשמש במשרת מפקח באיו

דרגא שהיא בחיל המשטרה, לרבות סגני־מפקחים של משטרה
ובתי־סוהר ;

„מפקח כללי“ פירושו הפקיד המשמש באותה שעה בתפקידי המפקח
הכללי על המשטרה ובתי הסוהר, לרבות סגן המפקח הכללי על
המשטרה ובתי הסוהר ;

„שופט שלום“ פירושו כל מי שהוא שופט בגדר סעיף 2 מפקודת הדיון פרק לו.
הפלילי (שפיטה על פי כתב האשמה) ;

„סגן“ פירושו שוטר ממדרגת סרג'נט או קורפורל ;

„שוטר“ או „שוטרים“ פירושם שוטרים השייכים לחיל המשטרה ;

„קצין משטרה עליון“ פירושו כל שוטר בדרגת עוזר מפקח מחוזי או
למעלה מדרגה זו ;

חלק א' — ארגון חיל המשטרה.

3. יש ליצור בפלשתינה (א"י) חיל שיקרא בשם חיל המשטרה השם של חיל המשטרה
הפלשתינאית (א"י).

4. החיל ישמש לצורך מניעת פשעים, גילויים והבאתם של פושעים תפקידי חיל המשטרה
למשפט, תפישת עבריינים, השמירה המעולה על אסירים, השלטת סדר בצבור
והשמירה על בטחון החיים והרכוש.

5. (1) החיל יהא מורכב מקציני משטרה עליונים, מפקחים, סגנים הרכבתו של חיל המשטרה
ושאר שוטרים, ככל אשר יורה הנציב העליון מוזמן לזמן.

(2) רשאי הנציב העליון למנות כל קצין או אדם למלא את תפקידיו
או לשמש בסמכויותיו של קצין משטרה עליון, כלם או מקצתם, בהתחשב עם
כל תנאי.

(3) כל שוטר רשאי לשמש בכל סמכות המסורה לכל שוטר ממדרגה
נמוכה משלו.

6. כל ההוראות שבפקודה זו תחולנה על כל המשמש, בעת מתן התוקף הפקודה תחול על כל אנשי המשטרה המשמשים בחיל המשטרה לפקודה זו, בחיל המשטרה שנוצר עפ"י כל חוק שבוטל-עפ"י-פקודה זו, או המהווה חלק מאותו חיל משטרה ממש כאילו נתמנה אותו אדם עפ"י פקודה זו; ושרות עפ"י אחד החוקים המבוטלים הללו יחשב, לצרכי שכר הנהגה טובה, תגמול ופנסיה, כשרות עפ"י פקודה זו:

בתנאי ששום דבר האמור בזה אין לראותו כאילו הוא בא להעניק למי שנספח כשוטר שלא מן המניין, עפ"י אחד החוקים המבוטלים הללו, כל זכות לשכר הנהגה טובה, לתגמול או לפנסיה שנקבעו עפ"י פקודה זו או עפ"י אחד מאותם החוקים המבוטלים;

ובתנאי שחלק ג מפקודה זו לא יחול על כל הנמנה, בתאריך פקודה זו, על המחלקה הבריטית של חיל הבולשת.

7. (1) המפקח הכללי ממונה על הפקוח הכללי של חיל המשטרה, על הנהלתו וסדרי חלוקתו בארץ והוא אחראי לפיקוח על כל הכספים המוצאים על חיל המשטרה ולכל הרכוש הממשלתי השייך לחיל המשטרה;

(2) רשאי הוא לגייס בכל עת אנשים ראויים כשוטרים למלא מקומות פנויים בחיל המשטרה.

(3) רשאי הוא להפסיק את שרותו של כל שוטר (חוץ מקצין משטרה גבוה), להורידו ממדרגתו, לפטרו או לגרשו, אם נתברר לו על יסוד הוכחות כי השוטר מתרשל במלוי תפקידיו, או שלא יצלח להם או שאינו ראוי מטעמים אחרים למלא תפקידים אלה:

בתנאי שאין לפטר או לגרש שוטר מדרגת מפקח או סגן מפקח בלא אישור מאת הנציב העליון.

(4) רשאי הוא למלא, אם ע"י העלאת שוטר או בדרך אחרת, את כל המשרות שנתפנו במדרגה נמוכה מזו של קצין משטרה עליון בעקב מיתחו או פיטוריו של שוטר.

8. כל שוטר יהא אחראי לכל כספים צבוריים שיהיו מסורים להשגחתו או שיבואו לרשותו, והוא יהא ממונה על כל הנשק, בגדי השרד, המלבושים ושאר רכוש ממשלתי העומד לפקודתו או לשמושו, ועליו ליתן לפני המפקד דין וחשבון על כל אבדה, היזק או קלקול שיחולו בהם, מלבד אם יוכיח למפקח הכללי

הפקודה תחול על כל אנשי המשטרה המשמשים בחיל המשטרה

סמכויותיו של המפקח הכללי

אחריותם הכספית של שוטרים

כדי הנחת דעתו כי האבדה, ההיזק או הקלקול נגרמו ע"י סבה בלתי נמנעת או ע"י גנבה או מחמת שמוש.

חלק ב. – גיוס ופיטורין.

9. (1) כל המבקש להספח לחיל המשטרה יועמד לבדיקה רפואית: תנאי הגיוס אם נתקבל, מגייסין אותו לתקופה של חמש שנים: בששת החדשים הראשונים ישמש במשטרה לנסיון, ועליו לעבור קורס של הכנה וחנוך: אם נמצא בזמן זה בלתי מכשר למלא את תפקידיו או שאין לצפות כי יקנה לו הכשרה, רשאי המפקד לצוות לפטרו, ומאותה שעה ואילך יחדל להיות שייך לחיל המשטרה ולא תהא לו כל תביעה עליו.

(2) סעיף זה אינו חל על שוטרים בריטיים שגיוסם כפוף לתנאים של חוזים מיוחדים.

10. כל הנספח לחיל המשטרה עפ"י פקודה זו עליו לחתום בפני קצין חתימה על כתב התחייבות משטרה עליון על כתב התחייבות בטופס שיקבע, והתעודה טעונה קיום ע"י אותו קצין.

11. כל המשיב במזיד תשובה כוזבת על אחת השאלות המוצגות בכתב עונשו של המוסר הודעה כוזבת ההתחייבות יאשם בעברה, ויהא צפוי למאסר ששה חדשים ולגירושין מחיל המשטרה.

12. (1) כל סגן או שוטר רשאי בכל עת אך לא אחרי ששה חדשים ולא לפני חדש מיום גמר מועד שרותו, להציע את שרותו לתקופה נוספת, והמפקח הכללי רשאי לפי שקול דעתו למנותו שוב לעוד תקופת שרות שלא תהא יתרה על חמש שנים:

בתנאי שאם היה זה סגן או שוטר שמלאו לו חמש עשרה שנות שרות עם גמר מועד השרות הנידון, רשאי המפקח הכללי למנותו מחדש לתקופה בלתי מוגבלת.

(2) המפקח הכללי רשאי בכל עת, אך לא אחרי ששה חדשים ולא קודם חדש ימים מיום גמר מועד שרותו של סגן או שוטר להציע לו לאותו סגן או שוטר להתגייס מחדש לתקופה נוספת של לא יותר מחמש שנים ואם מלאו לו עם גמר אותו מועד חמש עשרה שנות שרות, רשאי הוא להציע לו להתגייס לתקופה בלתי מוגבלת.

הסמכות למנות שוטר מחדש מס' 49 ל"ג 1929

טופס השבועה לקציני
משטרה עליונים
ולמפקחים

13. שוטרים במדרגת סגני-מפקחים ולמעלה מזה חייבים. עם מנויים
להשבע בשבועה הקבועה בפני המפקח הכללי.

תנאי התפטרות

14. אסור לשום סגן או שוטר להתפטר מחיל המשטרה או להסתלק
מתפקידיו בטרם תתם אחת מתקופות ההתקשרות, אלא אם כן מסר למפקח הכללי
שלשה חדשים קודם לכך הודעה בכתב: ואם לא יעשה כזאת יהא צפוי לכך
שיאשימוהו על היותו נעדר מבלי נטילת רשות ולהפסד כל המשכורת המגיעה
לו אז.

שילוח מטעמי בריאות

15. מותר לשלח כל שוטר בכל עת שהיא במשך אחת מתקופות
ההתקשרות אם הכריזה מועצת רופאים כי אין הוא ראוי מבחינה גופנית או
שכלית להוסיף לשרת בחיל-המשטרה.

שוטר נמצא תמיד על
משמרתו ואסור לו לעסוק
בשום עבודה אחרת

16. שוטר, כל זמן שהוא בפלשתינה (א"י), יהא נחשב, לצורך כל מטרות
פקודה זו, כאילו הוא עומד תמיד על משמרתו: מותר להעסיקו בכל עת. בכל
מקום בפלשתינה (א"י): אסור לו לעסוק בכל עבודה או משרה אלא בתפקידים
המוטלים עליו עפ"י פקודה זו. חוץ אם הורשה לכך מפורש בכתב מטעם
המפקח הכללי.

חלק ג. – משמעת ועונשין.

עברות כלפי הסדר
והמשמעת
מס' 30 לס' 1934

17. (1) סגן או שוטר העובר עברה הפוגמת בסדר הטוב ובמשמעת של
חיל המשטרה, יהא צפוי, בהתחשב עם הוראות התקנות שהתקינו עפ"י פקודה
זאת, להאסר ע"י כל שוטר ממדרגה גבוהה הימנו, ועד שתערך חקירה ודרישה
צפוי הוא להעצר בתחנת משטרה או בכלא.

3d2
fil

(2) קצין משטרה עליון רשאי לחקור בדבר אמיתות ההאשמה:
החקירה תרשם בכתב ותמסר למפקח המחוזי, ואם הלה ימצא אותו אשם רשאי
הוא להענישו באחד העונשין דלקמן, או באחדים מהם:

(א) קנס שלא יעלה על משכורת ארבעה עשר יום;

(ב) כליאה בקסרקטין, בשעות שיהא חפשי מעבודתו, לארבעה עשר יום
לכל היותר;

(ג) נזיפה;

בתנאי שאם סבור המפקח המחוזי כי העברה מחייבת עונש קשה מזה רשאי הוא להציע למפקח הכללי לענוש את הנאשם באחד העונשין דלהלן או באחדים מהם, בין חלף העונשין דלעיל ובין נוסף עליהם —

(i) פיטורין ;

(ii) הורדה במדרגה או בדרגה ;

(iii) שלילת שכר הנהגה טובה ;

והמפקח רשאי לענוש באחד העונשין האלה או באחדים מהם ;

ובתנאי שאם לא היתה העברה חמורה יותר ואם הסכים הנאשם לכך, יוכל הדבר להתברר ע"י כל קצין משטרה גבוה והלה יוכל לענוש את הנאשם באחד העונשין דלקמן או באחדים מהם —

(i) קנס לא יותר משכר שבעה ימים ;

(ii) כליאה בקסרקטין למשך שבעה ימים לכל היותר ;

(iii) נזיפה.

(3) כל האשמה נגד שוטר בריטי תחקר ותבורר ע"י קצין משטרה בריטי עליון: הקצין המפקד על המחלקה הבריטית רשאי להשתמש כלפי כל שוטר בריטי כזה בכל אחת מן הסמכויות שנמסרו בסעיף קטן (2) למפקח המחוזי.

(4) אינספקטור שהאשימהו בעברה כזאת, תערך חקירה ודרישה באותו אופן ע"י קצין משטרה עליון ושולחין את תוצאות החקירה למפקח הכללי והלה יוכל לענוש באחד הענשים דלקמן או באחדים מהם —

(א) פיטורין ;

(ב) הורדה במדרגה או בדרגה ;

(ג) קנס לא יותר מחמשה פונט ;

(ד) הפסקת ההעלאות במשכרתו ;

(ה) נזיפה.

18. (1) כל שוטר העובר עברה מן העברות דלקמן מותר לשימו עברות חמורות יותר תהיינה נידונות בפני נשיא בית המשפט המחוזי במעצר, —

(א) המתחיל, או מקים התקוממות, או מסייע לה, או מסביר לה פנים, או מעוררה או מאמצה.

(ב) הגורם לכל הסתה או מהומה או מצטרף אליה ;

(ג) המצוי באספה הנוטה להיות אספה פרועה ואינו מתאמץ בכל יכולתו לדכאה ;

(ד) היודע על דבר איזו התקוממות, מהומה, הסתה או מהומה אורחית או על כל כונה לכך ואינו מודיע זאת מיד לקצינו הגבוה ;

(ה) המכה את קצינו הגבוה כשהוא ממלא את תפקידו או משתמש כלפיו באלמות ;

(ו) הבורח מחיל המשטרה או שהוא עוזר או מסייע ביד כל שוטר הבורח מחיל המשטרה ;

(ז) המגלה מורך לב במלוי תפקידו ;

(ח) האשם תכופות בעברות חמורות כלפי הסדר הטוב והמשמעת.

(2) כל קצין משטרה עליון, שהוא גבוה במדרגתו מן השוטר הנאשם, רשאי לחקור ולדרוש באמיתותה של כל אשמה עפ"י סעיף זה: החקירה תערך בכתב ומותר לגבות עדויות בשבועה: זכרון-הדברים של החקירה והדרישה ישלח בצרוף הצעותיו של המפקח המחוזי אל המפקח הכללי, ואם נתברר להלה כי יש הוכחות לכאורה נגד הנאשם, יעביר את ענינו לנשיא בית משפט מחוזי, למשפט.

(3) נמצא הנאשם אשם באשמה שטפלו עליו, רשאי הנשיא לענשו באחד העונשין דלקמן או באחדים מהם —

(א) מאסר שנתיים לכל היותר ;

(ב) קנס שלא יעלה על שכר שלשה חדשים.

(4) נתחייב הנאשם בדינו, מפטרין אותו מחיל המשטרה: ואם היה

שוטר בריטי, רשאי הנציב העליון ליתן צו לגרשו מן הארץ.

19. קצין משטרה גבוה שנמצא בלתי־מוכשר או שטפלו עליו האשמות הרתת קציני־משטרה

של הנהגה רעה, שאינן ממין העברות המפורשות בסעיף הקודם, נוהגין עמו בהתאם לתקנות הנהוגות באותה שעה בנוגע להדחת פקידי ממשלה ממשרותיהם.

20. (1) כל שחדל להיות שוטר חייב מיד עם הסתלקותו להחזיר את שוטרים חייבים להחזיר

עם פיטוריהם את כל החפצים שניתנו להם

כל הנשק, המלבושים ושאר צרכים שהספיקו לו לצורך מלוי חובותיו, ואם לא יעשה זאת, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס לא יותר מעשרים פונט, ואם השחית או העלים את אחד החפצים האלה בודון או מתוך רשלנות זדון יהא צפוי גם למאסר לא יותר משלשה חדשים.

(2) כל שוטר המקלקל או המאבד נשק, מלבוש או שאר דברים

מרכוש הממשלה, מותר להפסיק לו את תשלום משכורתו עד שלא יחזיר את דמי התיקון של החפצים המקולקלים, או את שוים של החפצים האבודים: ועונש זה מותר להטילו נוסף על כל עונש אחר הקבוע בפקודה זו.

21. כל קנסות והפקעות כספים שהוטלו על אנשי חיל המשטרה עפ"י כיצד גובין קנסות ותשלומי נזק

פקודה זו, ייגבו בדרך הפסקה ממשכורתו של העבריין המגיעה לו בשעה שעבר את העברה ומן המשכורת שתגיע לו להבא, וכסף זה יסולק לקרן שתקרא קרן המשטרה הכללית: הסכום המופקע בדרך קנס או הפקעה יהא נתון להכרעת דעתו של המפקד: אלא שלעולם אין מפקיעין סכום העולה על מחצית משכורתו החדשית של העבריין.

22. (1) שוטר שנעדר בלא נטילת רשות או שריצה את עוונו במאסר, שלילת שכר

לא יגיע לו כל שכר בעד ימי העדרו או מאסרו.

(2) כל שוטר שהודח ממשרתו או הנתון במעצר, עד להתברר

משפטו, יהא רשאי לקבל חלק ממשכורתו, ככל אשר ימצא המפקח הכללי לראוי אך לא פחות ממחצית המשכורת המגיעה לו מעת שנתגוהו במעצר עד ליום זיכויו

או חיובו בדין, הכל לפי הענין: ואם זיכוהו בדין מותר לשלם לו את הסכום המלא של המשכורת שהיה מקבל אלמלא הובא במשפט.

(3) לצורך סעיף זה, אין מחשבין לו לשוטר את שעות העדרו, מאסרו או מעצרו כאמור כיום אחד אלא אם כן נמשכו שעות אלה שש שעות רצופות או למעלה מזה בין שהיו כלן ביום אחד או שהיו מקצתן ביום אחד ומקצתן ביום אחר.

(4) נמשכו שעות אלה של העדר, מאסר או מעצר יותר משש שעות רצופות כאמור לעיל, ולא יותר מעשרים וארבע שעות, אין מחשבין אותן כיותר מיום אחד; אלא שאם נמשכו יותר מעשרים וארבע שעות, מחשבין כיום אחד כל מעת לעת או חלק הימנו לאחר עשרים וארבע השעות הראשונות.

חלק ד. — נוטרי כפרים (גפירים).

23. אם סבור מושל המחוז באיזו עת שהיא כי ההגנה על הרכוש או התבואה של איזה כפר, או מצב בטחון הצבור או התנהגותם של התושבים או כל סבה אחרת מחייבים מנוי נוטר, רשאי הוא לצוות למנות נוטר אחד או נוטרים אחדים שישמשו באזור של כפר או קבוצת כפרים, למשך הזמן שימצא לנכון.

מושל המחוז רשאי
לצוות למנות נוטרים

24. (1) בהנתן צו מושל המחוז, תציע המועצה המקומית, אם קיימת מועצה כזאת, ובאין מועצה כזאת, יציעו המוכתר ונכבדי הכפר או קבוצת הכפרים הנוגעים בדבר, למפקח המחוזי אדם אחד או בני אדם אחדים שישמשו כנוטריונים.

הצעת מועמדים תוגש
למפקח המחוזי

(2) אם נתאשרו המועמדים ע"י המפקח המחוזי והרופא הממשלתי קיים כי מבחינה גופנית יצליחו לכך, ממנין אותם כנוטרים: אם לא נתאשרו או אם לא הציעו המועצה המקומית או המוכתרים ונכבדי הכפר כל מועמד בתוך שבעה ימים מיום צאת הצו מאת מושל המחוז, ימנה המפקח המחוזי אנשים מוכשרים וראויים לשמש נוטרים.

25. כל שנתמנה להיות נוטר חייב ליתן הצהרה בפני קצין משטרה עליון בטופס הקבוע ולחתום עליו, והריהו נחשב לשוטר לכל דבר ויהא כפוף להוראות פקודה זו בכל הנוגע למשמעת, לסמכויות ולזכויות המיוחדות של שוטרים רגילים:

על הנוטר להצהיר
הצהרה

בתנאי שלא תהא לו כל תביעה על קרן המשטרה הכללית, או כל תביעה לפנסיה או לתגמול עפ"י פקודה זו.

26. (1) שכרם של הנוטרים ודמי מלבושיהם ותחמושתם ייקבעו ע"י שכר נוטרים ואפן גכיתו מושל המחוז, ובהתחשב עם כל צו מאת הנציב העליון יטילם על הבוגרים הזכרים ובעלי הקרקעות של הכפר או של קבוצת הכפרים לפי מכסת ההשתתפות שיקבע לאיש איש מהם: התשלום ייגבה עפ"י החוק הדין בגביית מסים.

(2) עד לגביית התשלום, ישלם ראש בית האוצר למפקח הכללי את שכרם של הנוטרים ודמי תלבושתם ותחמושתם.

27. (1) מושל המחוז רשאי לפטר נוטר בכל עת מחמת רשלנות במלוי חובתו או הנהגה רעה, ומשפוטרו נוטר חייבים המועצה המקומית או המוכתר או מושל המחוז לדאוג מיד למלוי תפקידו של הנוטר עד שימנו אדם אחר במקומו.

(2) נוטר שהתפטר או שהזניח את משמרתו בלא סבה מספקת לפני תום תקופת שרותו, יהא צפוי, עפ"י צו מאת מושל המחוז, לשלם לכפר את כל אותן ההוצאות שתהיינה כרוכות במנוי נוטר אחר על מקומו.

28. מושל מחוז רשאי להטיל חלק זה של הפקודה על כל אזור שבטים במחוזו, ומשעשה זאת ישמשו השיכים של אזור השבטים בתפקידים של המוכתרים ונכבדי הכפר והם יטילו את שכרם של הגפירים על בני השבטים; במכסה ובאופן שירשה מושל המחוז.

חלק הי. — שוטרים שלא מן המניין וכו'.

29. (1) הגיש אדם בקשה למנות שוטרים לצורך תפקידים מיוחדים, שוטרים שלא מן המניין רשאי המפקח הכללי באישורו של הנציב העליון, לגייס אנשים מתאימים כשוטרים שלא מן המניין שיפקידום לשם אותו שרות מיוחד בלבד.

(2) כל שנרשם כך יחשב כשוטר לכל דבר ויהא כפוף לכל הוראות הפקודה הזאת בנוגע למשמעת, לסמכויות ולזכויות מיוחדות לשוטרים.

(3) כל הנזקק לשירותם המיוחד של אותם שוטרים שלא מן המניין, חייב לשלם את שכרם ודמי תלבושתם ושאר הוצאות שהמפקח הכללי יכריז שיהא צורך בהם: הכספים ישולמו לראש בית האיצר אחת לכל שלושה חדשים למפרע:

בתנאי שמותר יהא לקבוע סודרית שלומים מיוחדים לשוטרים העובדים אצל מועצת עירייה.

(4) כל המעסיק שוטרים שלא מן המניין כאלה ורוצה בהפסקת שרותם חייב להודיע על כך למפקח הכללי חודש ימים למפדע:

בתנאי שיכול המפקח הכללי, לפי הכרעת דעתו, לותר על הודעה כזאת.

(5) לשום שוטר שלא מן המניין לא תהא כל תביעה על קרן המשטרה הכללית או תביעה לפנסיה או לתגמול עפ"י פקודה זאת.

(6) כל שנרשם כשוטר שלא מן המניין חייב לחתום על כתב התחייבות בטופס הקבוע עפ"י התקנות, ויהא כפוף להוראות הסעיפים 10 ו-11.

30. כל שעה שאדם מבקש להעסיק שוטרים נוספים באדמתו או סמוך לה מחמת שמתקיימים שם איזו הלויה, שעשועים או חגיגה, מותר לו למפקח הכללי לשלוח שוטרים נוספים כאלה ובלבד שישלמו את השכר אשר ייקבע.

העסקת שוטרים נוספים

31. (1) אם נראה כי התקיימה איזו אספה בלתי חוקית או התקוממות או הפרעת השלום, או שיש יסוד לחשוש לכך, וכי השוטרים העסוקים בדרך כלל בשמירת השלום לא יספיקו לשמירת השלום ולהגנה על התושבים ולבטחון הרכוש במקום, מותר לכל שוטר שאינו נמוך מדרגת מפקח, לבקש מאת מושל המחוז או מאת שופט השלום הקרובים ביותר למנות תושבים מן הסביבה במספר הדרוש שישמשו כשוטרים מיוחדים למשך אותו זמן ובאותם הגבולות שיראה צורך בהם, ועל מושל המחוז או השופט להענות לבקשה חוץ אם הוא רואה טעם המתנגד לכך.

שוטרים מיוחדים

(2) השוטרים המיוחדים שנתמנו כך יחשבו כשוטרים לכל דבר ותחיינה להם סמכויות וזכויות והגנה כלכל שוטר רגיל, ובהתחשב עם הוראות סעיף זה יהיו חייבים ממש באותה משמעת וכפופים לאותה רשות.

(3) כל שנתמנה כשוטר מיוחד חייב לחתום הצהרה בטופס הקבוע בפני מושל המחוז, השופט או קצין המשטרה העליון.

(4) מי שנתמנה כשוטר מיוחד והתרשל או מאן לשרת בתפקיד זה בלא תרוץ מספיק, או שאינו מציית לצו חוקי או להוראה שניתנו לו למלוי חובותיו, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר עשרה ימים או לקנס בסכום חמשה פונטים על כל מעשה רשלנות או סירוב או אי-ציות.

חלק וי-התקהלויות ותהלוכות.

32. (1) אם נראה כי התקיימה איזו התקהלות בלתי חוקית, התפרצות או הפרת השלום או כי יש יסוד לחשוש לכך, מותר לו למושל המחוז או לשופט השלום או לקצין המשטרה העליון לצוות על כל אדם שניתן לו רשיון למכור משקאות משכרים או להחזיק בית קפה או כל בית מועד ציבורי אחר, לסגור בתים אלה למשך אותן השעות שהקצין המצוה יחשוב לראוי.

סגירת בתי שחר
ובתי קפה

(2) כל שאינו סוגר בית כזה לאחר שנצטוה לסגרו בהתאם לסעיף זה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום חמשים פונט או לשני העונשין כאחד, ומשניתן צו כזה מותר לו לכל שוטר להשתמש בכוח די הצורך לשם סגירת המקום.

33. א כל מקום שנתקיימה התקהלות בלתי חוקית, התפרצות או הפרעת השלום או שיש יסוד לחשוש לכך, מותר לו למושל המחוז בצו שיתפרסם במקום ליתן תוקף להוראות דלקמן, כלן או מקצתן, לתקופה מסוימת שתפורש בצו ואשר לא תעלה על שלשה חדשים:

סמכויות מיוחדות
לשוטרים

בתנאי שרשאי יהא לשנות או לבטל את הוראות הצו מזמן לזמן במשך ימי תקפו;

ובתנאי כי שום דבר האמור בצו לא יגרע מאומה מכל סמכות מן הסמכויות שניתנו בחוק הדין בהתקהלויות בלתי חוקיות:

(א) כל שוטר רשאי לפזר כל התקהלות שהיא בכל מקום ציבורי, ולעצור בלא צו מעצר את כל הממאן להתפור או המתעכב או מתאסף שנית לאחרי ההתפורות. וכל הממאן להתפור או המתעכב או מתאסף שנית יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שלשה חדשים או לקנס בסכום עשרים וחמשה פונטים או לשני העונשין כאחד.

(ב) כל שנמצא במקום ציבורי כשהוא מחזיק בידו איזה סכין, מקל, אלה, מוט ברזל, או נשק מאיזה מין ותואר שהם והשוטר סבור שהאיש נושא את הנשק ממין זה כדי לסייע למהומה או כי יש אפשרות שישתמש בו במקרה של מהומה, וכל המסית אחרים להתקהל אם בעל פה או בכתב או על דרך אחר, וכל המזמר זמר או משתמש במלים או בהעויות שלדעת השוטר עלולים הם להביא לידי הפרת

השלום, מותר לעצרו בלא צו מעצר ויאשם בעברה ויהא כפוף לאותם עונשין.

34. (1) יכול המפקח המחוזי ליתן כפי הצורך הוראות בדבר סדר התנהלותן של כל התקלהויות ותהלוכות בדרכי הצבור או ברחובות הציבוריים או בכל מקומות מעבר, ולקבוע את המסלול שדרך תעבורנה תהלוכות ואת השעות שבהן תעבורנה, ולפסוק עד לאיזו מדה אפשר להשתמש בכלי זמר ברחוב ובשעות שמחה וטכסים.

הפיקוח על אספות ותהלוכות ומתן הרשיונות בעדן

(2) משודע לו כי איזה איש או כת אנשים יש בדעתם לערוך תהלוכה אשר תשאר ללא פיקוח, ותהא עשויה לדעתו של מושל המחוז, לגרום לידי הפרת השלום, יכול הוא לדרוש בהודעה כללית או מיוחדת כי האדם המכנס או מקהיל אותה תהלוכה, יבקש רשיון לכך מאת מושל המחוז.

(3) מושל המחוז רשאי לתת את הרשיון או לסרב לתתו: ניתן רשיון, רשאי מושל המחוז לפרש בו את שמות בעלי הרשיון ולהגדיר את התנאים שבהם יש להתיר אותה תהלוכה וכן לקיים את הסעיף הזה בכל דרך אחרת: אלא שלא יוטל כל מס על בקשה ורשיון כזה.

35. (1) כל קציני משטרה עליון או שוטר הממונה על תחנה רשאי לעצור כל תהלוכה המפירה את התנאים המפורשים בסעיף 34 ולצוות עליה להתפזר.

תהלוכות המפירות את תנאי השלום

(2) כל תהלוכה המתרשלת או ממאנת לציית לכל צו הניתן עפ"י סעיף 34 ועפ"י הסעיף הזה תחשב התקהלות בלתי חוקית.

36. (1) המפקח הכללי רשאי לאסור, אם בדרך כלל או בזמנים ובמקומות מסויימים או במסבות מיוחדות, על ההנפה, ההצגה או ההבלטה של כל דגל או סמל העלול להביא לידי הפרת השלום וכל שוטר רשאי להוריד כל דגל או סמל אם הוצגו או הונפו בנגוד לאותו צו או במסבות העלולות להביא לידי הפרת השלום.

הנפת דגלים

(2) כל שאינו ממלא אחרי כל צו שניתן עפ"י סעיף קטן (1) יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של עשרים פונט.

חלק ז' — חובותיהם וסמכויותיהם של שוטרים.

37. (1) לכל שוטר תהיינה מסורות כל הסמכויות, הזכויות והחובות סמכויותיהם וחובותיהם של שוטרים המיוחדות, השייכות למשרתו של שוטר-שלום או שוטר בהתאם לפי כל חוק הנהוג באותה שעה בפלשתינה (א"י) ויהא חייב בכל התפקידים וההתחייבויות הכרוכים באותה משרה;

(2) ובפרט, ומבלי לפגוע בכללותן של הסמכויות הנזכרות לעיל, יהא זה מחובתו של שוטר: —

(א) לשמור על הסדר בדרכי הצבור וברחובות הצבור, במקומות מעבר, ברציפים ובמקום מעגן האניות ובכל אותם המקומות שהצבור מצוי בהם, במרצפות של תחנות מסלת הברזל, בנמלים ועל גהרות, תעלות ואגמים פנימיים; ולמנוע כל מעצור בשעות של התקהלויות ותהלוכות בדרכי הצבור וברחובות הצבור או בסביבת מקומות של תפלה בצבור, ובכל שעה שאנשים מצטופפים בכל דרך, רחוב, מקום מעבר, רציף או מקום מעגן אניות ויש לחשוש למחסום המעבר במקומות אלה;

(ב) לשים לב לכל עברה מן העברות המנויות בחוק הפלילי העותומני, בפקודות, בחוקים, או בתקנות שיצאו ע"י השלטונות המוסמכים, שנעשתה באחת הדרכים, בדרך-המלך, או באיזה רחוב צבורי, ולשים עין על הפרת ההוראות שבחוקים אלה;

(ג) לקבל לרשותו כל רכוש שנמצא ושאינו עליו תובעים, ולנהוג באותו רכוש באופן הקבוע;

(ד) לשים במשמר כל אדם שיש לשוטר יסוד לחשוד בו כי יש ברשותו, או שהוא נושא עמו באופן מן האופנים כל רכוש גנוב או כל חפץ שהחזקתו היא בלתי חוקית ולחפש בגופו של אותו אדם.

חלק ח' — עברות כלפי שוטרים.

38. כל אדם אשר —

המתערב בסמכויות שוטר או ניסלן לעצמו שלא כחוק

(א) ע"י איומים, שוחד, מתנות או באמצעים אחרים מתאמץ לפתות כל

שוטר לעשות דבר שאין מחובתו לעשותו או להמנע מעשות דבר שהוא מחוייב לעשותו.

(ב) משאיר ביודעין ברשותו, או קונה, מחליף, או מקבל ביודעין מאחד מאנשי חיל המשטרה או ממי שברח מן החייל, או שהוא משדלו בדבריו, או מפתחו, למכור, להעלים או להעביר לרשות אחרת כל נשק, מלבוש, מכשיר או תלבושת שניתנו לשמוש של חיל המשטרה, או שהוא עוסק מטעם אותו שוטר או בורח במכירת הדברים האלה או בהעלמתם או בהעברתם לרשות אחרת, או שהוא מחזיק אותם ברשותו ואין הוא נותן באור מספיק כיצד באו אלה לידיהו,

(ג) אינו נמנה על המשטרה והוא נושא בגד-שרד, מלבוש, מכשיר או תלבושת הדומים לאותם הבגדים והמכשירים שנועדו לשמוש של חיל המשטרה והעשויים להטעות את הצבור ולהמריצו להאמין כי הוא נמנה על חיל המשטרה.

(ד) אינו נמנה על המשטרה והוא מתאמר להיות שוטר ועושה כל פעולה או מצהיר כל הצהרה העלולות להטעות את הצבור ולהמריצו להאמין כי הוא נמנה על חיל המשטרה.

הרי מותר לו לכל שוטר לעצרו בלא צו מעצר ויאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום חמשים פונט או לשני העונשין כאחד.

חלק ט. — פנסיות ותגמולים.

מס' 49 לט' 1929

פירוש

39. המונח „שכר שנתי” שבחלק זה פירושו השכר השנתי, לרבות שכר הנהגה טובה ושכר הצטיינות, המשתלם לשוטר בעת שחדל להשתייך למשטרה אם שמש במשרתו, או במשרה שיש עמה אותו שכר שנתי, משך שלוש שנים קודם לאותו תאריך; ולא — הסכום הממוצע של שכרן השנתי של המשרות אשר שימש בהן במשך שלוש השנים שקדמו לאותו תאריך: —
בתנאי שאם התפטר השוטר מטעמי בריאות יהא פירושו של המונח „שכר שנתי” השכר השנתי, לרבות שכר הנהגה טובה ושכר הצטיינות, שמקבל הפקיד בשעת התפטרותו;

המונח „שוטר” שבחלק זה כולל כל שוטר, פרט לקצין משטרה עליון או אינספקטור בריטי במשטרה.

40. יש לזקוף על קופת ההכנסות של פלשתינה (א"י) ושלם ישלמו הפנסיות תזקפנה על כספיה את כל אותם סכומי הכסף שהנציב העליון במועצתו יעניקם בתורת פנסיות, תגמולים או קצבה אחרת עפ"י פקודה זו.

41. (1) לשום שוטר לא תהיה זכות מוחלטת לפצויים חלף שרותים שבעבר, או לפנסיה, לתגמול או לתשלום אחר; ושום דבר האמור בפקודה הזאת לא יצמצם את זכותו של הכתר לפטר כל שוטר בלא תשלום פצויים.

(2) לשום שוטר לא תנתן פנסיה, תגמול או תשלום אחר בלא תעודה מאת המפקח הכללי אשר תעיד כי מלא את תפקידי משרתו בחריצות ובנאמנות במדה המצדיקה את מתן הפנסיה, התגמול או התשלום האחר.

42. אין להעניק לשוטר שום פנסיה, תגמול או תשלום אחר, בעד כל שרות שאינו מקנה לשוטר זכות פנסיה — שרות ששרת —

(א) בתורת נסיון, אלא אם קיימו אותו במשרתו מבלי שיחול הפסק בשרותו; או

(ב) כשהיה פחות מבן עשרים שנה; או

(ג) בפלשתינה (א"י) קודם ל-1 ביולי, 1920.

(ד) בבולשת הפלשתינאית (א"י) אם קבל תגמול בעד שרות זה בשעה שהועבר מהבולשת לחיל המשטרה.

43. בהתחשב עם הוראות פקודה זו רשאי הנציב העליון להעניק תגמולים תגמול הניתן עם גמור המגורי בתנאים אלה: —

(א) לכל שוטר, זולת אינספקטור, שאינו ראוי לתגמול עפ"י פסקא (ד) ואשר לא נתמנה מחדש ככלות תקופת שרותו הראשונה, ינתן תגמול בשעור של חלק אחד מעשרים וארבעה משכרו השנתי בעד כל שנת שרות;

(ב) לכל שוטר, זולת אינספקטור, שאינו ראוי לתגמול עפ"י פסקא (ד) ואשר אינו ראוי לפנסיה עפ"י פקודה זו גם אם נתמנה מחדש לתקופת שרות שניה או נוספת, ינתן תגמול בשעור של חלק אחד

מעשרים וארבעה משכרו השנתי בעד חמש שנות שרותו הראשונות, ותגמול בשעור של חלק אחד משנים עשר-משכרו-השנתי בעד כל שנת שרות נוספת שלאחרי חמש השנים ;

(ג) לכל אינספקטור שהשלים חמש שנות שרות בחיל המשטרה אבל אינו ראוי לא לתגמול עפ"י פסקא (ד) ולא לפנסיה עפ"י הוראות אחרות מפקודה זו, ינתן תגמול בשעור של חלק אחד מעשרים וארבעה משכרו השנתי בעד חמש שנות שרותו הראשונות ותגמול בשעור של חלק אחד משנים עשר משכרו השנתי בעד כל שנת שרות נוספת שלאחרי חמש השנים הראשונות ;

(ד) לכל שוטר שהשלים פחות מחמש עשרה שנות שרות והסתלק מן השרות על יסוד עדות רפואית כדי הנחת דעתו של הנציב העליון האומרת כי מפאת פסול ברוחו או בגופו שנגרם לו שלא באשמתו הוא אין הוא יכול למלא את תפקידי משרתו וכי פסול זה עלול להיות פסול של קבע, מעניקין לו תגמול בשעור של חלק אחד משנים עשר משכרו השנתי בעד כל שנת שרות ;

(ה) לכל שוטר ששרת קודם לכן בבולשת הבריטית ולא קבל כל תגמול בעד אותו שרות והועבר לאח"כ למחלקה הבריטית של חיל המשטרה בלא שתחול כל הפסקה בשרותו, מעניקין לו בעד שרותו בבולשת תגמול שיחושב עפ"י תנאי שרותו בבולשת בצרוף לכל תגמול שיוקצב לו עפ"י הוראה אחרת מהוראות הסעיף הזה ;

בתנאי שאין משלמין לשוטר כל תגמול עפ"י הוראות סעיף זה בהתאם לפסקאות (א), (ב) ו (ג) עד שלא השלים את תקופת שרותו הסופית, ואין משלמין כל תגמול עפ"י פסקא (ד) עד שלא הסתלק מהשרות.

44. בהתחשב עם הוראות הפקודה הזאת, רשאי הנציב העליון להעניק

מתן פנסיה

פנסיה בתנאים דלקמן : —

לשוטר שהתם חמש עשרה שנות שרות ואפילו הוא נכון להתגייס מחדש לחיל המשטרה, אין מספחין אותו למשטרה, או לשוטר שגויס מחדש לאחר שהתם חמש עשרה שנות שרות והתפטר על יסוד עדות רפואית כדי הנחת דעתו של הנציב העליון האומרת כי מפאת איזה פסול ברוחו או בגופו אין הוא יכול למלא את תפקידי משרתו וכי פסול כזה עלול להיות פסול של קבע, או שהתם

חמש ועשרים שנות שרות והתפטר מחיל המשטרה, מעניקין לו פנסיה ממש כאילו שמש במשרה בת פנסיה והיה ראוי לפנסיה עפ"י פקודת הפנסיה.

פ"ק קו.

שוטרים המתפטרים
מחמת חבלות

45. (1) שוטר שנחבל חבלת קבע —

(א) בעצם מלאו את תפקידו, וכן

(ב) שלא באשמתו הוא, וכן

(ג) בחבלה שאפשר ליחסה במיוחד למהות תפקידו, ועי"כ הוצרך להתפטר או שהחבלה החישה את התפטרותו במדה מרובה, מותר ליתן לו תגמול או פנסיה שיבוססו על שכרו השנתי ביום שנחבל, לפי השעור המפורט בלוח דלקמן: —

אם יכולתו לכלכל את עצמו —

נפגמה קצת: — תגמול השוה למחצית שכרו השנתי, או תגמול כערך חלק אחד משנים עשר משכרו השנתי בעד כל שנת שרות, הכל לפי הסכום הגדול ביותר;

נפגמה: — תגמול השוה לשכרו השנתי או תגמול השוה לחלק אחד משנים עשר משכרו השנתי בעד כל שנת שרות, הכל לפי הסכום הגדול ביותר;

נפגמה בהרבה: — פנסיה השוה לרבע שכרו השנתי;

נפסלה לחלוטין: — פנסיה השוה לשליש שכרו השנתי;

בתנאי שבמקרים הבאים מפחיתין את סכום התגמול או הפנסיה עד כדי שעור שהנציב העליון ימצאנו הוגן: —

(א) אם הוסיף השוטר שנחבל לשרת לא פחות משנה אחת לאחר החבלה אשר בגללה התפטר;

(ב) אם לא היתה החבלה הגורם האחד להתפטרותו, אלא שהתפטרותו נגרמה במקצת מחמת גילו או מחמת פסול שלא נגרם ע"י החבלה.

(2) תגמול או פנסיה שניתנו עפ"י סעיף זה מותר להעניקם בצרוף לכל תגמול או פנסיה שניתנו על פי הוראות סעיף 43 (א), (ב) או (ג) או סעיף 44, אך אין פוסקין כל סכום לשוטר שקבל תגמול עפ"י סעיף 43 (ד).

46. לצורך חישוב סכום הפנסיה שפסקו לתת עפ"י סעיף 44 או 45 יהא שכרו השנתי של סגן או שוטר במחלקה הבריטית של חיל המשטרה, כפל שכרו השנתי.

הגדרת השכר השנתי

47. שוטר שמת בשרות כתוצאה ישרה מחבלה שנחבל —

פנסיות לאנשים
התלויים" בכלכלתם
בשוטר שמת

(א) בעצם מלאו את חובתו, וכן

(ב) שלא באשמתו הוא, וכן

(ג) במסבות שאפשר ליחסן במיוחד למהות תפקידו.

מותר לו לנציב העליון במועצתו להעניק לתלויים בו פנסיה או תגמול עפ"י הוראות סעיף 18 (1) מפקודת הפנסיות.

פרק קי.

48. הסעיפים 12, 13, 14 ו-15 מפקודת הפנסיות יחולו על כל פנסיה או תגמול הניתנים עפ"י פקודה זו.

השמוש בחלקים של
פקודת הפנסיות
פרק קי.

חלק יי — שונות.

49. הובא משפט פלילי או מו"מ משפטי נגד כל שוטר על מעשה שעשה בתפקיד שוטר, — מותר לו לשוטר לטעון שעשה את מעשהו בתוקף הרשאה שניתנה לו מאת שופט שלום: טענה זו טענה הוכחה ע"י הראית כתב הרשאה חתום ע"י השופט, ועל יסוד זה זכאי הנאשם לקבל פסק לזכותו ואפילו היה פגם בשיפוטו של השופט: אין צורך בהוכחת עצם החתימה של השופט, אלא אם כן מוצא בית המשפט יסוד להטיל ספק באמיתותה:

טענה שהפעולה
נעשתה בהרשאה

בתנאי ששום דבר הנאמר בהרשאה לא יפגע לעולם בכל תביעה שתהא לתובע נגד השלטונות מחמת מתן הרשאה כזאת.

תקנות
מס' 30 לט' 1934

50. (1) יכול הנציב העליון להתקין תקנות * בענינים דלקמן: —

(א) טופס כתב-התחייבות של שוטרים ונוסח השבועה שעליהם להשבע;

(ב) מקום מגוריהם של שוטרים;

(ג) השרותים המסויימים שעל שוטרים למלא;

(ד) לאיזה צורך ובאיזה אופן ישמשו הכספים הנפרעים לקרן-המשטרה הכללית;

(ה) הגדרת העברות הפוגעות בסדר המתוקן ובמשמעת; ✕

(ו) מה לעשות ברכוש שנמצא או שאין עליו תובעין, והפרוצידורה בענין זה;

(ז) מתן חופש לשוטרים;

(ח) תשלום קצבות ושכר ההצטיינות ושכר הנהגה טובה לשוטרים;

(ט) העסקת שוטרים נוספים והשכר שישולם בעדם;

(י) כל ענין השייך לבריאותו או לכושר פעולתו של חיל המשטרה;

מס' 49 לט' 1929

(יא) מתן פנסיות ותגמולים;

(יב) כל ענין אחר המצריך תקנה עפ"י פקודה זאת.

(2) באישורו של הנציב העליון יכול המפקח הכללי להתקין

תקנות בענינים דלקמן: —

(א) המשמעת בחיל המשטרה;

(ב) העלאת שוטרים מדרגה לדרגה;

* עיין "מרא" מקומות" בסוף הכרך.

(ג) סדר השמירה של כספי הצבור ורכוש הממשלה הניתן לשימוש של
שוטרים ;

(ד) כל ענין אחר שניתנו לו בגינו סמכויות עפ"י פקודה זו.